

מווארת מן הsharp; כמו שונא אמר כי כל בשמיים ובארץ, ולא מווארת ממשם מיובל. מה הטעם? משום שלא נפרעו. אבל פאן שנמלו ישראל ונפרעו, לא תחסר כל בה בחותם, ועל זה לא במשמעות האכל בה לחם. מה הטעם? משום שלא תחסר כל בה. כמו שחשרו לה במצרים.

ובכל שנה ושנה עושים ישראל זכרון של מצרים ואוכלים, ולא מתחלה מדורי דורות. וממשום שלא נפרעו פאן במצרים, חסרו אותו, את הכל הזה, ולבנה עומדת בפיגמות. ווקראות לחם עני. עני כתרגם מוסנו. ומה שאכלו אותו שם בארץ, זה היה בשבייל זכרון מצרים, וזה לדורי דורות, ולעתיד לבא בתוכו (ישועה ס) לא יבא עוד שמשך וירח וגוי.

שנינו, אמר רבי שמעון, כתוב בעשר לחידש הזה ויקחו להם וגוי. וכתווב אף בעשר לחידש השבעה הזה יום הקפורים הוא. נשמע כמו שנאמר, שבתוב בעשר לחידש הזה. מה זה אומר? אלא בעשר, דבר זה פליי בעשור. לחידש הזה? בחידש הזה היה ארייך (כתבם)! אלא כשבא המנהג לדרגה הוז, כתוב לחידש הזה דוקא.

ויקחו להם שה לבית אבת שה לבית. שנינו, שלשה קשותם הם: בכור בהמה, בכור השבי, בכור השפה. ושלשה קשותם שכל השאר נקשות בשלשת הגונים הללו של מעלה. ובזה שנקרא צאן בכל נקשר, ובכל כלול בצאן. נקשר צאן בצאן, ולא יכול להפרד מקשריו, ובזה כלם נקשרו. ועל זה

دلעילא. ובhai דאתקורי צאן, אתקשר צאן בצאן, ולא יכול לאთפרקsha מקטורי, ובhai יכול לאתפרקsha מקטורי,

ללחם עני. משום רקיעם סיהרא בפגימותא, ולא מתברכא ממשם, ולא מתנחרא מן שמשא, כמה דעת אמר, (דברי הימים א ט) כי כל בשמיים ובארץ, ולא אתנחרא (מקל) מיובל. מי עטמא. משום דלא אתפרק, אבל הכא, דאתגזרו ישראל ואתפרק, לא תחסר כל בה כתיב, ועל דא לא במשמעות האכל בה לחם. מי עטמא. משום דלא תחסר כל בה, כמה דחסרו ליה במצרים.

ובכל שטא ושתא דוכרנא דמצרים קא עבדי ישראל ואכלו, ולא אשתקאי מידי דרין. ובגין דלא אתפרק הכא במצרים, חסרו ליה להאי כל, ורקיעם סיהרא בפגימותא, ואקרו לחם עני, עני: כתרגם מוסנו. דוכרנא דמצרים הוה, והאי להאי דרין, ולזמנא דאתמי כתיב, (ישועה ס) לא יבא עוד שמשך וירח וגוי.

הנא אמר רבי שמעון כתיב בעשור לחידש הזה ויקחו להם וגוי, כתיב (ויקרא כט) אך בעשור לחידש השבעה הזה יום הקפורים הוא, אשתקע במא דאתמר, כתיב בעשור לחידש הזה. מא קא מייר. אלא בעשור, מליה דא בעשור פלייא. לחידש הזה בחידש הזה מביע לייה. אלא, כד אתה נימוסא להאי דרגא, כתיב לחידש הזה דיקא.

ויקחו להם איש שה לבית אבות שה לבית. (שמות יב) הנה תלת קשות איןון, בכור בהמה, בכור השבי, בכור השפה. (ותלת קשות) דכל שאר מתקשי בהו באין תלת גוני דלעילא. ובhai דאתקורי צאן, אתקשר צאן בצאן, ולא יכול לאתפרקsha מקטורי, ובhai יכול לאתפרקsha מקטורי,